

III. Móz. 23,26-32.

I. Engesztelési nap a gyakorlatban.

1. Milyen helyet foglalt el az engesztelési nap Izráel vallásos ünnepeinek sorában?

- Az engesztelési nap volt a legünnepelesebb alkalom az év összes napja és ünnepei között.
- Különleges jelentősége miatt „ünnepek-ünnepének” nevezték ezt a napot.
 - Önmagukat megsanyargatva és szent gyülekezéssel kellett megtartani.
 - Tartózkodni kellett minden hétköznapi munkától, vagyis nyugalomnapként kellett ünnepelni.
 - Mélységes önvizsgálat napja volt ez mindenki számára, hiszen ezen a napon élték át Isten büntetlő kegyelmét, ekkor távolították el végleg az egész évben áthárított bűneiket a templomból, de még a táborból is.

2. Mivel és hogyan kezdődött el az engesztelési nap vallásos ceremóniája, és mi volt ennek a jelentősége és üzenete?

- A főpaprak előbb önmagáért kellett áldozatot bemutatni, hogy méltó legyen arra a rendkívüli cselekményre, amikor magára veszi és hordozza Izráel egész évi bűnének terhét.

3. Mit kellett tenni a főpaprak, mielőtt hozzáfoghatott volna ahhoz, hogy bemegy a templomba, és megtisztítja az áthárított bűnöktől?

- Két kecskebakot állítottak az Úr elé, és sorsvetés által választottak közöttük, hogy melyiknek mi lesz a sorsa és a rendeltetése. **III. Móz. 16,7-10.**
 - Az egyik bak az Úré lett a sorsvetésben.
 - Ezt a bakot bűnért való áldozatul kellett feláldozni, mert ennek a baknak a vérével szerzett engesztelést a főpap a Szentek-szentjében.
 - A másik bak **Azázél** lett a sorsvetésben.
 - Erre a bakra hárították át Izrael összes bűnét, aminek következményeként a kietlen pusztába vitték elpusztulni, a bűnök büntetéseként.
 - Énok könyve (apokrif irat) úgy beszél Azázélról, mint az elbukott angyalok vezetőjéről, aki Isten ítéleteként a tűznek a tavában fog megsemmisülni.
 - „1. Hénokh pedig elment és azt mondta Azázélnak: - Nem lesz békeséged; nagy ítélet bocsátatott ki ellened, hogy megköttözött legyél. 2. Nem lesznek elnézéssel irántad, senki sem jár közbe érdekedben, azok miatt az erőszakos cselekmények miatt, amelyekre oktattál, és mindama káromló dolog miatt, az erőszakos tett és bűn miatt, amit az embereknek mutattál.” (Ókeresztény Írók II. kötet – Apokrifek 46. old. – Hénokh könyve 13,1-2.)
- A két kecskebak **Krisztust** és **Sátánt** jelképezte.
 - Azázél neve az Úr nevével áll szembe, vagyis ellentétbe, már csak ezért sem lehet más Azázél, mint Krisztus egyetlen nagy ellensége, vagyis maga Sátán.
 - A sorsvetés pedig a közöttük folyó küzdelem bizonytalanságát és azt a szorongó izgalmat fejezi ki, ahogyan a világmindenség figyelte a közöttük lévő küzdelem kibontakozását.

4. Mi volt a jelentősége annak, hogy a főpap csak az Úrért való bak vérével mehetett be a templom legszentebb részébe, az Isten jelenlétének színhelyére?

- Ennek az volt a jelentősége, mivel ez a bak Jézus Krisztust jelképezte, aki kész volt feláldozni magát azért, hogy vére által engesztelést szerezzen a mi bűneinkért.

- A másik oldalon pedig Sátán áll, mint vádló, aki azonban már csak jelképesen lehet jelen az ítélet színhelyén, személyesen már nem, mivel végleg ki lett vetve a Mennyből. **Jel. 12,9-10.**
- Megtudhatjuk azt is, hogy a vizsgálat és az ítélet mértéke az örök erkölcsi törvény, a Tízparancsolat. **Jak. 2,11-12.**
- Egy-egy ember megítélése pedig az életéről feljegyzett bizonyágtétel alapján történik. **Jel. 20,12.**
- A Biblia, a mennyei ítélet aktáiként különböző könyveket említ:

- **Az élet könyve** Az Isten házanépéhez tartozók nevét tartalmazza. **Jel. 3,5/a. 21,27.**
- **Az emlékkönyv** Az Isten házához tartozók jócselekedeteit jegy-
zik fel benne. **Mal. 3,16.**
- **A könyvek** Minden ember rossz cselekedetei vannak feljegyezve
benne, mert az abban feljegyzettek alapján ítéltetünk
meg. **Jel 20: 12.**
- **Személyiségünk könyve** A személyiségünk titkait tartalmazza, az őseinktől
örökölt hajlamokat, amik pozitív és negatív módon
befolyásolja és meghatározza életünket. **Zsolt. 139,13-16.**
- **Halál könyve.** Bár ez is egy névsorkönyv, de az élet könyvének az
ellentétét képezi Ez a könyv azok nevét tartalmazza, akik
végleg elvesztették az üdvösséget, és ezért az ő
sorsuk a második halál lesz.

3. Milyen változások következhetnek be az ítélethozatal eredményeként egy-egy könyvben?

- Az ítélet folyamán különböző változtatások történnek a könyvek tartalmával, akik ugyanis a kimondott ítélet alapján nem részesülnek Isten büntetlő kegyelmében, azoknak nevét kitörlik az élet könyvéből. **II. Móz. 32,32-33. Jel. 3,5. 22,19.**
 - Valószínű, hogy ezeket a neveket átírják a halál könyvébe.
- Akiknek a nevét kitörlik az élet könyvéből, azoknak a jó cselekedeteiről készült feljegyzéseket is kitörli Isten az emlékkönyvből. **Neh. 13,14. Ezék. 18,24.**
- Akiknek megmarad a neve az élet könyvében, azoknak a bűneiről készült feljegyzéseket törlik ki Isten a „könyvek”-ből. **Csel. 3,19. Jer. 50,20. Ezék. 18,21-22. Zsid. 9,28.**
 - Ezért mondhatjuk a vizsgálati ítéletet a büntetlő kegyelem alkalmának.
 - Bár ekkor csak engesztelő ítélet történik, azonban mégsem szabad úgy gondolni erre az ítéletre, mint egy kegyes alkalomra, ahol csak az Isten kegyelme érvényesül.
- Ha valaki nem jutott el a győzelemig, a neki felkínált lehetőségek és körülmények között, akkor a nevét kitörlik az élet könyvéből. **Jel. 3,5/a.**
 - A bejegyzés tehát nem garancia, a valóságban élet és halál felett döntenek ekkor.
- Izrael évi ünnepeivel kapcsolatosan háromszor hangzott el az, hogy „irtassák ki az ő népe közül.”, ezek közül az egyik az, amikor nem sanyargatja meg magát az engesztelés napján, vagyis, ha nem kész önmagát megtagadni. **Mk. 8,34.**
 - Ha valakinek kitörlik a nevét az élet könyvéből, ezzel az Isten népe soraiból irtatik ki, mert ettől kezdve a gonoszok közé számlálják.
 - De ha kitart és győz, ennek az ellenkezője is igaz. **Jel. 3,5/a.**

- A szertartásnak ebben a részében a főpap is Jézus szimbólumaként ment az Úr elé.
- Jézus azonban ellentétben a földi templom papjaival, a saját vérével ment be az Atya elé, hogy engesztelést szerezzen a bűnbánó bűnösök számára. **Zsid. 9,11-12.**
- Az Úrért való bakot a táboron kívül kellett elégetni.
 - „*A bűnért való áldozati bakot, amelynek vére engesztelés végett bevitetett a szenthelyre, vigye ki a táboron kívül, és égessék meg...*” **III. Mózes. 16,27.**
 - A jelképnek ez a része arra utal, hogy Jézus is a városon kívül, a koponyák hegyén halt meg érettünk. **Zsid. 13,11-13.**

5. Mi volt az a két dolog, ami miatt be kellett menni a főpaprak az Úrért való bak vérével a Szentek-szentjébe?

- A vér bemutatásával igazolnia kellett a törvény előtt, hogy az elkövetett bűnökért való bűnhődés megtörtént, és ezzel jelképesen a Megváltó helyettesítő halálára mutatott előre.
 - Jézus a Gecsemánétól a Golgotáig vette magára az egész emberi család bűnét, viselte helyettük a bűn büntetését, és engesztelte ki a törvény követelését.
 - Jézus azonban a bűn zsoldjának, a halálnak csak az egyik részét vállalta át a bűnbánó bűnösök helyett, nem viselte el a bűn miatti teljes és végső megsemmisülést.
 - A bűn büntetésének a teljes és végső megsemmisülését már a bűn szerzőjének kell viselnie, ez a része Sátánra lesz áthárítva, Őt viszont a másik bak jelképezte.
- Amikor a főpap a bevitt vérral így engesztelést szerzett a megbánt bűnökért, amelyek a helyettesítő áldozatok vére által át lettek hártva a templomra év közben, akkor jelképesen magára kellett vennie ezeket a bűnöket, hogy kihozza a templomból.
 - A kihozott bűnöket pedig kézzel átvitt tovább hártotta azt Azázel bakjára, aki valójában a bűn szerzőjét és felelősét, Sátánt jelképezte. **III. Mózes. 16,20-21/a.**
 - Ezt követően Azázel bakját egy arra kijelölt ember kivitte a kietlen pusztába, hogy ott sorsára maradván végül elpusztuljon. **III. Mózes. 16,21/b-22.**
 - Így fogja majd az Isten által kijelölt angyal is kirekeszteni Sátánt a kietlen és pusztára földre, ahol a végső és teljes megsemmisülés vár rá a rajta lévő bűnökért. **Jel. 20,1-3.**

6. Miért adott Isten olyan rendelkezést, hogy amikor Áron bemegy a gyülekezet sátorába, hogy ott engesztelést szerezzen, akkor senki sem lehet vele, egészen a kijöveteléig?

- Mivel az árnyék szolgálatban a főpap is és a bemutatott áldozat is az eljövendő Megváltót jelképezte, ezért ennek a cselekménynek több üzenete is van.
- Ez a jelkép mindenek előtt arra mutatott előre, ahogyan a nagy valóságban kellett az „Úr bakjának”, azaz a Megváltónak megáldoztatni, ez idő alatt senki sem lehetett mellette: „*a sajátját egyedül tapostam, és a népek közül nem volt velem senki*”. **Ésa. 63,3.**
 - Erre utalt Jézusnak az a kijelentése is, amit Péternek mondott: „*ahová én megyek, oda most nem jöhetsz utánam*”. **Ján. 13,36.**
- Ez a jelkép azonban azt is kifejezte, hogy Isten ítéletének napján a bennünket képviselő Főpapunk is egyedül fog az érdekünkben engesztelést végezni, mi sem lehetünk jelenek.
 - Miként Áron az egész nép képviselőjeként ment be az Isten színe elé ekkor, akként a mi ügyünknek is csak egyetlen közbenjárója és engesztelője van az Úr előtt.
 - „*Mert... egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus.*” **I. Tim. 2,5.**

- A Jézus Krisztusban való hit általi megigazulás evangéliuma éppen annak lehetőségét kínálja fel, hogy teljes bűntelenségben állhassunk meg ebben az ítéletben. **Jel. 19,8. Zak. 3,4.**
 - Mivel az elkövetett bűneink már elnyerték a büntetésüket a Helyettes áldozat halálában, ezért ezekkel a bűnökkel csak annyiban foglalkozik Isten, hogy kitörli őket a mennyi könyvek feljegyzéseiből. **Csel. 3,19. Jer. 50,20. Ezék. 18,21-22. Zsid. 9,28.**
- A nagy valóságban csak az kerül vizsgálat alá, hogy mindvégig állhatatos maradt-e Jézus mellett a bűnbánó bűnös vagy nem, akinek neve be lett írva az élet könyvébe, mivel ez az ember valamikor elfogadta Jézust személyes megváltójaként.
 - Ha hű maradt Jézushoz, akkor az engesztelés ítélete, azaz a büntető kegyelem érvényesül felette.
 - Ha viszont nem maradt hű Jézushoz, akkor a nevét kitörlik az élet könyvből, és az esetével majd egy másik ítélet foglalkozik a jövőben.

III. A mennyi ítélet körülményei.

1. A vizsgálatnak ebben az ítéletben kik és milyen minőségben vehetnek részt?

- A királyiszékben ülő „*öregkorú*”, aki itt úgy van bemutatva, mint az ítélet legfőbb résztvevője, azonos az Atya Istennel.
- A próféta által látott királyiszékek olyan lények részére lettek elhelyezve, akiknek megadott az ítéletben való aktív részvétel joga és lehetősége, ők János apostol számára mint a „*huszonégy Vén*” lett bemutatva. **Jel. 4,4.**
 - Ezek a Vének az emberi család képviselőiként vannak jelen az ítéletben, ők maguk is a bűn világából megváltott emberek. **Jel. 5,8-9.**
 - Bizonyára azokról az emberekről van itt szó, akik Jézussal együtt támadtak fel, és akik azután Vele együtt fel is mentek a Mennybe. **Mát. 27,52-53. Efész. 4,8.**
- Dániel *nagyszámú angyali sereget* is láthatott az Isten királyiszéke körül szolgálni.
 - Ezek az angyalok mint tanúk vesznek részt ebben az ítéletben, hiszen ők számunkra ugyan láthatatlanul, de mégis ott voltak velünk és ismerik életünk minden részletét.
- Ebben az ítéletben Dániel úgy szemlélhette Jézust, mint *embernek Fiát*, ezt azért hangsúlyozza Isten Igéje, mert Jézus az emberi család tagjaként, emberi mivoltában vesz részt ebben az ítéletben. **Dán. 7,13. Ján. 5,27.**
 - Ez azt is jelenti, hogy Jézus a közbenjárás szolgálatán túl még egy nagyon fontos feladatot is betölt a mi érdekünkben, Ő az ítélő bírja minden embernek. **Ján. 5,22. II. Kor. 5,10. Mát. 25,31-32. Csel. 17,31. 10,42.**
 - Mivel Jézus tölti be mindkét tisztet az ítéletben, -- Bíró és Közbenjáró – ezért így teljes joggal mondhatta Róla Pál apostol azt, hogy „*mindenképpen üdvözítheti azokat, akik Ő általa járulnak Istenhez*”. **Zsid. 7,25.**

2. Minek az alapján tud Isten hiteles képet adni a megvizsgált emberek életéről és cselekedeteiről?

- Az ítéletben résztvevő teremtmények miatt Isten mindent hitelesen dokumentál és bizonyít, ennek érdekében a megvizsgált emberek életéről és cselekedeteiről nagyon pontos feljegyzések készültek különböző könyvekben.
- Dániel és János felsorolják, kik vesznek részt az ítéletben: **Dán. 7,9-10. 13. Jel. 4,4. 5,8-10.**
 - Az egyik oldalon az Öregkorú, vagyis az Atya, - az ember Fia, vagyis Jézus. - az angyalok, mint életünk tanúi. – és a 24 vén, mint ítélők.

5. Mi az, ami Dániel kijelentésében tovább vezet bennünket, és az ítélet időpontjára is rámutat?

- Ezzel a próféciával Dániel azt is elmondja, hogy amikor a 2300 év-napos prófécia végének időpontja elérkezik, akkor megtisztítatik a szenthely.
- Miként azt az engesztelési nap eseményeiből megérthettük, itt nem valamilyen általános nagytakarításról és annak következményeiről van szó.
 - Ez a megtisztulás egy jelképes esemény és cselekmény volt, amikor az egész évben áthárított bűnöktől tisztították meg a templomot.
- Dániel azonban nem a földi templom megtisztításáról beszél, hiszen a földi templomban minden évben elvégezték ezt a szolgálatot.
 - A földi templomról már csak azért sem beszélhetett, mivel éppen ő jövendöli meg azt, hogy bár felépítik a jeruzsálemi templomot, de mire az előbbi megtisztulás elérkezik, addigra újra és végérvényesen le fogják rombolni azt. **Dán. 9,26/b.**
- A mennyei Szentély megtisztítására utaló prófétikus kijelentés alapján tehát azt mondhatjuk, hogy a mennyei ítélkezésnek az a szakasza, amelyben Isten a büntőlő kegyelmét gyakorolja a bűnbánó bűnösök felett, 1844 októberében vette kezdetét.

6. A Biblia máshol is utal arra, hogy a mennyei szent környezetben lévő templomot is meg kell tisztítani, nem idegen ez a gondolat a Biblia tanításától?

- Bizonyára nagyon sok keresztény fülének idegen ez a gondolat, hogy a mennyei templomot is meg kell tisztítani, de csak azoknak, akik nem foglalkoztak ennek a tanulmányozásával.
- Pál apostol azonban nagyon határozottan szól arról, hogy a mennyei templom megtisztítására is szükség van, bár a megtisztítás eszközében különbség van. **Zsid. 9,22-24.**
 - Ennek érdekében Jézus is a történelemnek egy Isten által meghatározott idejében azért ment be a templomba a főpapi szolgálata közben, hogy a saját vére által tisztítsa meg azt, miként a földi szolgálatban is tették a földi templom főpapjai.

7. Az engesztelés ítéletét hogyan lehet még nevezni annak alapján, ami ekkor, ezen a napon történik?

- Azt a tisztítási eljárást, amit az engesztelés napján kellett elvégezni a főpapnak a templomban, ítéletnek is nevezhetjük vagy másként vizsgálati ítéletnek.
- Ebben az ítéletben Jézus lesz a mi Bíránk, aki a végső és megmásíthatatlan ítéletet kimondja. **Jel. 22,11.**

8. Mi volt az az egyetlen dolog, ami vizsgálat alá került ezen a napon, ami kétféle választotta az embereket az Istennel való kapcsolatuk vonatkozásában?

- Semmi olyan esemény sem történt, ami arra engedne következtetni, hogy Isten ekkor tételesen elővett és megvizsgált minden áthárított bűnt.
- Az engesztelési nappal kapcsolatos vizsgálati ítélet csak egyetlen vonatkozásban hozott ítéletet a múltban is és a nagy valóságban is.
 - A múltban azt vizsgálták, elfogadták-e és mennyire vették komolyan az Isten által felkínált kegyelmet, bemutatják-e a bűnért való áldozatot, hogy így a templomra háriítsák át a bűnt, - ha igen, akkor a bűn Azázelre lett áthárítva, és így végleg eltörölve.
 - Hasonlóképpen történik a nagy valóságban is, az ítéletben ekkor sem az elkövetett bűneinket fogják egyenként megvizsgálni, hanem azt, hogy az érintettek mennyire vették komolyan azt a kegyelmet, amit Jézusban nyertek el.
 - Elfogadták-e Jézust személyes megváltójukként, és megmaradtak-e vele mindvégig élő összeköttetésben.

- A nép csak lélekben követhette a főpapot a szentélybe, ahogy mi is csak hit által követelhetjük a nagy Főpapunkat amikor az Atya elé járul az ügyünk képviselete közben.

7. Minek az előképe volt ez a nap, mi állt ennek a napnak a középpontjában, amitől „ünnepek ünnepe”-ként különítették el a többi ünnepnapoktól?

- Ezen a napon tisztultak meg Izrael fiai minden bűnüktől az Úr előtt.
 - „ Mert ezen a napon engesztelés lesz értetek, hogy megtisztítson titeket; minden bűnötöktől megtisztultok az Úr előtt.” **III. Móz. 16,30.**
- Az egész évben bemutatott bűnért való áldozatok tehát csak a büntehertől való szabadulást jelentették.
 - Ezek a lehetőségek csak a bűnbocsánat kegyelmét jelentették részükre.
- A végső megtisztulást pedig csak az engesztelés ítélete jelentette.
 - Az engesztelés ítélete által gyakorolja Isten a büntőlő kegyelmét.

8. Ez a megtisztulás csak az Izrael fiai számára jelentett megtisztulást, vagy szélesebb és tágabb jelentősége is volt?

- Ez a megtisztulás viszont nemcsak az Izrael fiai számára jelentette a megtisztulást, hanem az Isten háza, vagyis a templom számára is.
 - Ugyanis minden bűn, amelytől a bűnös a helyettesítő áldozat vére által szabadult meg, az a vér közvetítésével a bűnösörl a templomra lett átruházva.
- Ezért szükség volt egy alkalomra is, amikor végre a templom is megtisztulhat az áthárított bűnöktől.
 - A templomnak ez a megtisztítása történt meg minden évben az engesztelés napján.
- A templom megtisztítása a büntelen világ végleges megtisztítását is kifejezi, amikor Isten az egész világegyetemet végleg megszabadítja a bűn jelenlététől.
 - Ahogy a templomot terhelő bűnöket Azázel bakjára háritotta át a főpap, úgy fogja a mi Főpapunk is áthárítani Sátánra az összes bűnt, amit az engesztelésnap ítéletével törölte el.
 - Mivel Azázel bakja nem azonnal pusztult el a pusztában, ahová kivitték, ezzel arra mutat rá a jelkép, hogy Sátán sem fog azonnal megsemmisülni az áthárított bűnök ítélete alatt.
 - A bibliai próféciák szerint ezer évig fog a kietlen pusztta földön tehetetlenségre kárhóztatva bolyongni, és csak ennek az időszaknak a végén következik be a tűznek tavában a végső és teljes megsemmisülése. **Jel. 20,3. 7-10.**
- Egyedül Azázel bakjának elpusztulása volt a garanciája annak, hogy a bűn ne térjen vissza Izrael táborába.
 - Isten a nagy valóságban is azzal óvja meg az általa teremtett szent környezetet a bűn visszatérésétől, hogy ne legyen még egyszer veszedelem, hogy az ezer év végén végleg és teljesen megsemmisíti a bűn szerzőjét, aki véglegesen eggyé vált a bűnnel.

II. Ítélet a nagy valóságban

1. Milyen általános hiedelem terjedt el az emberek között, - még a keresztények között is - a végső ítélettel kapcsolatban?

- Az emberek általában úgy tudják és azt hiszik, hogy Isten csak a gonoszokat fogja megítélni a végső ítéletben, mivel szerintük az igazak a haláluk pillanatában azonnal üdvösségre jutnak.

- A Biblia azonban arra tanít, hogy Isten minden ember esete fölött ítéletet fog tartani kivétel nélkül, ezért megítélés nélkül senki sem juthat üdvösségre. **II. Kor. 5,10.**
- A megítélésünket vis+zont nem folyamatosan tartja Isten, nem ítéel meg senkit sem a halála pillanatában, hanem az ítéletének egy előre meghatározott ideje van.
- A Biblia arról is ad kinyilatkoztatást, hogy Jézus Krisztus visszajövelekor már jutalmat fog hozni népe számára, amiből arra következtethetünk, hogy a megváltottak fölött már a visszajövele előtt kell ezt az ítéletét megtartania. **Jel. 22,12.**
- Az apostolok pedig egyértelműen kitérnek írásaikban arra is, hogy Isten két részletben fog ítéletet tartani az emberiség felett. **II. Tim. 4,1.**
 - „Mert itt az ideje, hogy elkezdődjék az ítélet az Istennek házában: ha pedig először mi rajtunk kezdődik, mi lesz azoknak végük, akik nem engedelmességek az Isten evangéliumának?” **I. Pét. 4,17.**
- A megváltottak megjutalmazása csak úgy lehetséges, hogy az Isten házanépéhez tartozók megítélése, - vagyis akiknek a neve be lett írva az élet könyvébe - még a visszajövele előtt fog megtörténni.
 - A gonoszok felett pedig csak a megváltottak mennybemenetele után lesz megtartva az ítélet az ezer év alatt, és ebben az ítéletben már ők is részt fognak venni. **I. Kor. 6,2-3. Jel. 20,4/a.**

2. Osztatlan örömmel fogadják az emberek a Bibliának azt az üzenetét, hogy Isten nem adja egyszerre a bűnbocsátó és a büntörlő kegyelmét?

- Sokakból vált ki ellenérzést a Bibliának az a tanítása, amely szerint különbség van a bűnbocsátó kegyelem és a büntörlő kegyelem között.
 - Ezeknek az embereknek nehéz elhinni azt, hogy Isten így bánik a bűnösökkel, miszerint nem törli el azonnal a megbocsátott bűnüket, hanem egy nem megfelelő életmód miatt visszahárítja a bűnösre a korábban már megbocsátott bűneit is.
- A tavaszi ünnepek jelképeiből ismerhetjük meg világosan az Isten általi bűnrendezés mibenlétét.
 - A helyettesítő áldozat véreinek védelme alatt lévő emberek semmi kovászos nem tartottak házukban és nem ehettek.
 - Ellenkező esetben visszakerültek Isten halálos ítélete alá: „irtassék ki az ő népe közül”, függetlenül attól, hogy korábban ők is részesültek a bűnbocsátó kegyelemben. **II. Móz. 12,15. 19.**
 - Ezt az „irtassék ki az ő népe közül” ítéletet hajtja végre Jézus a vizsgálati ítélet alkalmával, amikor egyesek nevét végleg kitörli az életnek könyvéből.
- Isten a kétféle kegyelem különválasztásával biztosítja az emberek számára szabad választás lehetőségét, ebben jut kifejezésre az, hogy senkinek sem kötelező mindvégig állhatatosnak és hűnek maradni Istenhez.
 - Isten részéről viszont nem volna igazságos, ha azokat is üdvösségben részesítené, akik időközben feladták az Isten iránti hűségüket és az örökkévaló elvek szerinti életet.

3. Tudhatunk-e valamit arról, hogy mikor kezdődik el a nagy valóságban az engesztelésnap ítélet, a büntörlő kegyelem gyakorlása az Isten házanépe felett?

- Péter apostol tanítása szerint két alapvető dolgot tudhatunk meg a bűnbánó bűnösök megítélésének idejéről.
- Miközben Péter az öt kérdező férfiaknak válaszol, egy pillanat-kép próféciait is elmond, amelyben olyan prófétikus eseményeket sorol fel, amelyeknek a jövőben kell beteljesedni.

- „Bánjátok meg azért és térjete meg, **hogy eltöröltsenek a ti bűneitek, hogy így eljőjenek a felüdülés idei az Úrnak színeitől. És elküldje a Jézus Krisztust, aki néktek előre hirdettetett.**” **Csel. 3,19-20.**
- Ebben a kijelentésében azt mondja el, hogy a bűnök eltörlésének meg kell kezdődnie még a felüdülés, vagyis a Szentlélek kitöltése előtt, Jézus visszajövele előtt viszont be kell fejeződnie.
- János apostol pedig a Jelenések könyvében beszél úgy erről az ítéletről, amely az Istent féltő és imádó emberek felett már megkezdődött. **Jel. 14,7.**
 - János prófétálása szerint a hármasszögletű üzenet hirdetésével egy időben kezdődik el Istennek ez az ítélete a bűnbánó bűnösök felett.

4. Dániel jóvendüléséből melyik az a kinyilatkoztatás, ami alapján el tudjuk helyezni a történelem idősíkjában, ami rámutat a nagy engesztelési nap kezdetére?

- Dániel próféta jelent ki egy hosszú prófétikus időszakaszról, ami által segítséget kapunk annak meghatározására, hogy a történelem idősíkjában hol lehet elhelyezni és beilleszteni ezt a fontos prófétai eseményt. **Dán. 8,14.**
 - Ennek a prófétai időszakasznak a kezdetét a következőképpen adja meg a Dánielnek magyarázó angyal: „**A Jeruzsálem újjáépítése felől való szózat keletkezésétől a Messiás-fejedelemig hét hét és hatvankét hét van**”. **Dán. 9,25.**
 - A Dániel által megadott prófétikus napok a bibliai próféciaértelmezésére érvényes szabályok szerint éveket jelentenek, vagyis egy nap egy évnél felel meg. **Ez. 4,5-6.**
 - A Babiloni hadsereg által lerombolt Jeruzsálem újjáépítésére három Médó-Perzsa király adott ki parancsot.

- Cyrus	536-ban	Esd. 1,1-4.
- Dáriusz	519-ben	Esd. 6,1-12.
- Artaxerxes	457-ben	Esd. 7,1-26.
 - A prófécia az Artaxerxes által kiadott parancsot veszi figyelembe, vagyis i.e. 457-el veszi kezdetét, és i.u. 1844-ig tart.
 - Azért 1844-ig és nem 1843-ig, mert a régi évszámítás a tavasz első újhajdóján kezdődött és végződött.
 - Mivel pedig a parancsot a régi számítás szerinti év közepén, azaz ősszel adták ki, ezért a beteljesedés pontos időpontja is 1844 őszére esik, vagyis októberben jár le.

